

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Δ.

SUMMARIUM.

Quum ex foedere Helena Achivis reddenda, infestaeque acies dirimendae essent, superato Paride; Iuno in concilio deorum indignabunda, ita non expleri odium suum in Troianos, Iovi extorquet, ut ipsi concedat Ilii excidium (1-49). Minerva, ipsa quoque Troianis inimica, Iunonis hortatu ad terram missa, persuadet Pandaro Lycio, ut iacta in Menelaum sagitta pactionem conturbet, ac novam bellandi causam serat (50-104): at non letali vulnere percussum Menelaum arcessitus medicus curat Machao (105-219). Interea rursus armati ad pugnandum se referunt Troiani, dum Agamemno catervas Achivorum obit; nonnullorum, ut Idomenei, Aiacum, Nestoris, qui iam in procinctu stabant, alacritatem laudans; aliorum, ut Menesthei, Ulyssis, Diomedis, qui recentem impetum nondum senserant, cunctationem reprehendens (220-421). Quo facto, proelium instauratur, in quo Troianis Mars et Apollo, Achivis praeter alia numina Minerva animos addit; caedesque fiunt mutuae (422-544).

I
Ozi
Ozi
γροσίο
νέκρω
δεδείγ
αὐτίκ
κατομώ
Δουά
Ἡὸν ἰ
ἀλλ. ἴτρο
τέροσθ
αὐτὸ παρ
μὰ νῦν ἐ
ἀλλ. ἴτρο
ἴσως δὲ φ
ἢ ὅτι οὐκ
Iliad. I

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ Δ.

Ὀρκίων σύγχυσις. Ἀγαμέμνωνος
ἐπιπώλησις.

Οἱ δὲ θεοὶ παρὰ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
χρυσέω ἐν δαπέδῳ, μετὰ δὲ σφισι πότνια Ἥβη
νέκταρ ἐνοχοῦει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσιν
δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
ἀντίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθίζεμεν Ἥσπην
κερτομίοις ἐπέεσσι, παραβλήδην ἀγορεύων·

5

Δοιαὶ μὲν Μενελάω ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥσπην τ' Ἀργεῖην καὶ Ἀλαλκομενηῖς Ἀθήνην.
ἀλλ' ἦτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι, εἰσορόωσαι
τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδῆς Ἀφροδίτη
αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει·
καὶ νῦν ἐξεσάωσεν οἰόμενον θανέεσθαι.
ἀλλ' ἦτοι νίκη μὲν Ἀρηίφιλον Μενελάου·
ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
ἢ ὅ' αὐτίς πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνῆν

10

15

ὄροσμεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
 εἰ δ' αὖ πως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
 ἦτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἀνακτος,
 αὐτίς δ' Ἀργεῖην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο.

20 Ὡς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
 πλησίαι αἶγ' ἦσθην, κακὰ δὲ Τρῶεσσι μεδέσθην.
 ἦτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπεν,

σκυζομένη Διὸς πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ἦρει·
 Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηΐδα·

25 Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες!
 πῶς ἐθέλεις ἄλιον θεῖναι πόνον ἢδ' ἀτέλεστον,
 ἰδρῶ θ', ὃν ἰδρῶσα μόγω! καμέτην δέ μοι ἵπποι
 λαὸν ἀγειρούση, Πριάμω κακὰ τοῖό τε παισίν.
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοὶ πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.

30 Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 δαιμονίη, τί νῦν σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
 τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅτ' ἀσπερχές μενεαίνεις
 Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐνκτίμενον πτολίεθρον;

εἰ δὲ σύγ' εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ,

35 ὤμῳ βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας
 ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις· μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπισσω
 σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
 ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλευο σῆσιν·

40 ὅππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαῶς πόλιν ἐξαλαπάξαι
 τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐγγεγάασιν,
 μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλὰ μ' ἔασαι.
 καὶ γὰρ ἐγὼ σοὶ δῶκα ἐκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ.
 αἱ γὰρ ὑπὲρ ἡελίω τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι

ναιετάουσι πόλῃες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, 45
 τάων μοι πέρι κῆρι τίσκετο Ἴλιος ἰρή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς εὐμμελίω Πριάμοιο.
 οὐ γάρ μοι ποτε βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς εἴσης,
 λοιβῆς τε κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη· 50
 ἦτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόλῃες,
 Ἄργος τε Σπάρτη τε καὶ εὐρουάγνια Μυκῆνη·
 τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἂν τοι ἀπέχθωνται πέρι κῆρι·
 τάων οὗτοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, οὐδὲ μεγαίρω.

εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἶδ' διαπέρσαι, 55
 οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπειὴ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
 ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον.

καὶ γὰρ ἐγὼ θεὸς εἰμι, γένος δ' ἐμοὶ ἔνθεν, ὅθεν σοί·
 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
 ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὐνεκα σὴ παρὰκοιτις 60
 κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.

ἀλλ' ἦτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισιν,
 σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἔπονται θεοὶ ἄλλοι
 ἀθάνατοι. σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
 εἰθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιοῶν φύλοπιν αἰνῆν, 65
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 αὐτὴν Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Αἴψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς, 70
 πειρᾶν δ', ὡς κε Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
 ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσασθαι.

Ὡς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·

- βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶξασα.
 75 οἶον δ' ἄστéρα ἦκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
 ἢ ναύτησι τέρας, ἢ ἐ στρατῶ εὐροῖ λαῶν,
 λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθήρες ἴενται·
 τῶ εἰκνύ' ἦϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
 καδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· Θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
 80 Τρῳάς θ' ἵπποδάμους καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 ὦδε δέ τις εἶπεσκεν, ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
 Ἦ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
 ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν
 Ζεὺς, ὅστ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
 85 Ὡς ἄρα τις εἶπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρῳῶν τε.
 ἦ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρῳῶν κατεδύσαθ' ὄμιλον,
 Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατεροῦ αἰχμητῆ,
 Πάνδαρον ἀντίθεον διζήμενῃ, εἴ που ἐφεύροι.
 εὔρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε
 90 ἔσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἳ οἳ ἔποντο ἀπ' Αἰσῆπιοιο ῥοάων.
 ἀγχοῦ δ' ἴσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθιοι, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
 τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν·
 95 πᾶσι δέ κε Τρῳέεσσι χάριν καὶ κῆδος ἄροιο,
 ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ.
 τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα παρ' ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
 αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον, Ἀτρεὺς υἱὸν
 σῶ βέλει δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς.
 100 ἀλλ' ἄγ', οἷστευσον Μενελάου κνδαλίμοιο·
 εὐχεο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
 ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,

οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

Ὡς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
αὐτίκ' ἐσύλα τόξον εὐξοον, ἰξάλου αἰγὸς 105

ἀγρίου, ὃν ῥά ποτ' αὐτὸς ὑπὸ στέροιο τυχήσας,
πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῆσιν,
βεβλήκει πρὸς στήθος· ὃ δ' ὑπτιος ἔμπεσε πέτρῃ·
τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυδεκάδωρα πεφύκει·
καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων, 110

πᾶν δ' εὖ λειήνας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
μὴ πρὶν ἀναΐξειαν Ἀρήϊοι νῆες Ἀχαιῶν,
πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον Ἀρήϊον Ἀτρέος υἱόν. 115

αὐτὰρ ὃ σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἔλετ' Ἴον
ἀβλήητα, πτερόεντα, μελαινέων ἔρμ' ὀδυνάων·
αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν οἴστον,
εὐχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενεῖ κλυτοτόξῳ,
ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην, 120
οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστν Ζελεΐης.

ἔλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβῶν καὶ νεῦρα βόεια·
νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
αὐτὰρ ἐπειδὴ κνυλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινεν,
λίγξε βίος, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἄλτο δ' οἴστος 125
ὄξυβελῆς, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.

Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἄγελειη,
ἣ τοι πρόσθε σιᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν.
ἣ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροός, ὡς ὅτε μήτηρ 130
παιδὸς ἔεργει μυῖαν, ὃθ' ἠδεῖ λέξεται ὑπνώ.

- αὐτὴ δ' αὐτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστήρος ὀχῆες
 χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλῶος ἦντετο θώρηξ·
 ἐν δ' ἔπεσε ζωστήρι ἀρηρότι πικρὸς οἰστός·
 135 διὰ μὲν ἄρ' ζωστήρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
 καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
 μήτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυσμα χρυῶς, ἔρκος ἀκόντων,
 ἣ οἱ πλεῖστον ἔρυστο, διαπρὸ δὲ εἶσατο καὶ τῆς.
 ἀκρότατον δ' ἄρ' οἰστός ἐπέγραψε χρῶα φωτός·
 140 αὐτίκα δ' ἔρῳεεν αἶμα κελαινεφές ἐξ ὠτειλῆς.
 Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοῖνικι μίρηι
 Μηονίς ἢ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
 κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
 ἵππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
 145 ἄμφοτερον, κόσμος θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·
 τοῖοί τοι, Μενέλαε, μίανθην αἶματι μηροῖ
 εὐφυές, κνήμαί τ' ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθεν.
 Ῥίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 ὡς εἶδεν μέλαν αἶμα καταρῳέον ἐξ ὠτειλῆς·
 150 ῥίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς Ἀρηίφιλος Μενέλαος.
 ὡς δὲ ἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτός ἐόντας,
 ἄπορῳόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέροθη.
 τοῖς δὲ βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι·
 155 Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὄρκι' ἔταμνον,
 οἷον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι.
 ὡς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὄρκια πιστὰ πάτησαν.
 οὐ μὲν πως ἄλιον πέλει ὄρκιον, αἰμὰ τε ἀρνῶν,
 σπονδαί τ' ἀκρητοὶ καὶ δεξιαί, ἧς ἐπέπιθμεν!
 160 εἶπερ γὰρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλυμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,

ἔκ τε καὶ ὄψε̄ τελεῖ· σὺν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
 σὺν σφῆσιν κεφαλῆσι, γυναιξί τε καὶ τεκέεσσιν.
 εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.
 ἔσσεται ἡμαρ, ὅτ' ἂν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἰσθή,
 καὶ Πριάμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίῳ Πριάμοιο, 165

Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
 αὐτὸς ἐπισσειήσιν ἔρεμνῆν αἰγίδα πᾶσιν,
 τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα.
 ἀλλὰ μοι αἶνόν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
 αἴ κε Θάνης, καὶ μοῖραν ἀναπλήσης βιότοιο· 170

καὶ κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἰκοίμην.
 αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης·
 κὰδ δέ κεν εὐχολῆν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν
 Ἄργεϊν Ἑλένην· σέο δ' ὄστεα πύσει ἄρουρα,
 κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ. 175

καὶ κέ τις ὦδ' ἔρεει Τρώων ὑπερηγορέοντων,
 τύμβῳ ἐπιθρόσκων Μενελάου κυδαλίμοιο·
 αἰθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει Ἀγαμέμνων,
 ὡς καὶ νῦν ἄλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν.
 καὶ δὴ ἔβη οἰκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν 180

σὺν κεινῆσιν νηυσί, λιπῶν ἀγαθὸν Μενέλαον.
 ὡς ποτέ τις ἔρεει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθῶν!

Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
 θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν.
 οὐκ ἐν καιρίῳ ὄξυ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροισθεν 185
 εἰδύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἦδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων·
 αἴ γὰρ δὴ οὕτως εἶη, φίλος ὦ Μενέλαε.

- 190 ἔλκος δ' ἰητῆρ ἐπιμάσσεται, ἦδ' ἐπιθήσει
 φάρμαχ', ἃ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
 Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα·
 Ταλθύβι', ὅτι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
 φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἷόν, ἀμύμονος ἰητῆρος,
- 195 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κήρυξ ἀπίθῃσεν ἀκούσας,
 βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
- 200 παπταίνων ἥρωα Μαχάονα. τὸν δ' ἐνόησεν
 ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατερὰὶ στίχες ἀσπιστάων
 λαῶν, οἱ οἱ ἔποντο Τροίης ἐξ ἵπποβότοιο.
 ἀγχοῦ δ' ἰστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 Ὅρσ', Ἀσκληπιάδη! καλεῖ κρείων Ἀγαμέμνων,
- 205 ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον Ἀρήϊον ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
 ὃν τις οἴστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
 Τρώων ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
 Ὡς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι δόρυνεν·
 βῆν δ' ἰέναι καθ' ὄμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
- 210 ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἴκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
 βλήμενος ἦν - περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
 κνυκλός, ὃ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φῶς -
 αὐτίκα δ' ἐκ ζωστήρος ἀρηρότος ἔλκεν οἴστιόν·
 τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὄξεες ὄγκοι.
- 215 λῦσε δὲ οἱ ζωστήρα παναίολον, ἦδ' ὑπένερθεν
 ζῶμά τε καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆς κάμον ἄνδρες.
 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἔλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς οἴστος,
 αἰμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἦπια φάρμακα εἰδώς

πάσσε, τά οἱ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.

Ἵφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοήν ἀγαθὸν Μενέλαον, 220

τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστῶν·

οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρις.

Ἐνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα διον,
οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι,
ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν. 225

ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἄρματα ποικίλα χαλκῶ·

καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φρυσιώωντας

Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·

τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὅππότε κέν μιν

γῦια λάβη κάματος, πολέας διὰ κοιρανέοντα· 230

αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἑὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·

καὶ ὃ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπῶλων,

τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν·

Ἄργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς!

οὐ γὰρ ἐπὶ ψευδέσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσειτ' ἀρωγός· 235

ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,

τῶν ἦτοι αὐτῶν τέρενα χρῶα γῦπες ἔδονται·

ἡμεῖς αὐτ' ἀλόχους τε φίλας καὶ νήπια τέκνα

ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἔλωμεν.

Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο, 240

τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν·

Ἄργεῖοι ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὐ νυ σέβεσθε;

τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἦντε νεβροί;

αἰτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον πολέος πεδίοιο θέουσαι,

ἔστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή· 245

ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.

ἢ μένετε Τρώας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες

- εἰρύατ' ἐνπρυμνοί, πολίης ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
 ὄφρα ἴδῃτ', αἶ κ' ὕμιν ὑπέσχη χεῖρα Κρονίων;
 250 Ὡς ὄγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν·
 ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
 οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσαντο·
 Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις, σὺν εἴκελος ἀλκῆν,
 Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὄτρυνε φάλαγγας.
 255 τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἀναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηΐδα μελιχίοισιν·
 Ἰδομενεῦ, πέρι μὲν σε τίω Δαναῶν ταχυνώλων,
 ἡμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἦδ' ἄλλοίω ἐπὶ ἔργῳ,
 ἦδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἶθοπα οἶνον
 260 Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.
 εἶπερ γὰρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
 δαιτροὺν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ
 ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοί, πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
 ἀλλ' ὄρσεν πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὐχεαὶ εἶναι!
 265 Τὸν δ' αὐτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγός, ἀντίονηΐδα
 Ἀτρεΐδη, μάλα μὲν τοι ἐγὼν ἐρήηρος ἐταῖρος
 ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·
 ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
 ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σὺν γ' ὄρκι' ἔχευαν
 270 Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω
 ἔσσειτ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὄρκια δηλήσαντο.
 Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχето γηθόσυνος κῆρ.
 ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κίων ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
 τῷ δὲ κορυσσέσθην, ἅμα δὲ νέφος εἶπετο πεζῶν.
 275 ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνήρ,
 ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς·

τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἔοντι, μελάντερον, ἥντε πίσσα,
φαίνεται Ἴον κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
ρίγησέν τε ἰδὼν, ὑπὸ τε σπέος ἤλασε μῆλα·
τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι Διοτρεφῶν αἰζηῶν 280
δήϊον ἔς πόλεμον πνικινὰ κίνυντο φάλαγγες
κνάνεαι, σάκεσιν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
καὶ σφραγ φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων, 285

σφῶϊ μὲν - οὐ γὰρ ἔοικ' ὄτρυνέμεν - οὔτι κελεύω·
αὐτῷ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἴφι μάχεσθαι.
αἰ γάρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίῃ καὶ Ἀπολλῶνι,
τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιο·
τῷ κε τάχ' ἡμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος, 290
χερσὶν ὑφ' ἡμετέρησιν ἀλοῦσά τε περθομένη τε.

Ὡς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
ἐνθ' ὄγε Νέστορ' ἔειπε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητήν,
οὓς ἐτάρους στέλλοντα, καὶ ὄτρυνοντα μάχεσθαι,
ἄμφι μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε Χρομίον τε, 295
Αἴμονά τε κρείοντα, Βιαντά τε, ποιμένα λαῶν.
ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στήσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
ἔρκος ἔμεν πολέμοιο· κακούς δ' ἔς μέσσον ἔλασεν,
ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζοι. 300
ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
σφοῦς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ·

Μηδέ τις, ἱπποσύνη τε καὶ ἠγορήφρι πεποιθώς,
οἷος πρόσθ' ἄλλων μεμιάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
μηδ' ἀναχωρεῖτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε. 305

ὅς δέ κ' ἀνήρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερόν ἄρμαθ' ἵκηται,
 ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπειὴ πολὺ φέριτερον οὕτως.
 ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθον,
 τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι ἔχοντες.

310 Ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.
 καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπειτα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ γέρον, εἶθ', ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
 ὡς τοι γούναθ' ἔποιτο, βίη δέ τοι ἔμπεδος εἴη·
 315 ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίον· ὡς ὄφελέν τις
 ἀνδρῶν ἄλλος ἔχειν, σὺ δὲ κουροτέροισι μετεῖναι.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
 Ἀτρεΐδῃ, μάλα μὲν κεν ἐγὼν ἐθέλομι καὶ αὐτὸς
 ὡς ἔμεν, ὡς ὅτε δῖον Ἐρευνθαλίωνα κατέκταν.

320 ἀλλ' οὐπὼς ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
 εἰ τότε κοῦρος ἔα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἱκάνει.
 ἀλλὰ καὶ ὡς ἱππεῦσι μετέσσομαι, ἠδὲ κελεύσω
 βουλῇ καὶ μύθοισι· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων.
 αἰχμᾶς δ' αἰχμάσσουσι νεώτεροι, οἵπερ ἐμεῖο
 325 ὀπλότεροι γεγάασι, πεποίθασιν τε βίηφιν.

Ὡς ἔφατ'· Ἀτρεΐδης δὲ παρώχето γηθόσυνος κῆρ.
 εὖθ' υἱὸν Πεπεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,
 ἔσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι, μήστωρες αὐτῆς·
 αὐτὰρ ὁ πλησίον ἐστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·

330 πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ
 ἔστασαν· οὐ γὰρ πῶ σφιν ἀκούετο λαὸς αὐτῆς,
 ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες
 Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἳ δὲ μένοντες
 ἔστασαν, ὅπποτε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν

Τρώων ὀρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο. 335
 τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
 καὶ σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ νιὲ Πετεῶο, Διοτρεφέος βασιλῆος,
 καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένη, κερδαλεόφρον!
 τίπτε καταπιώσσοντες ἀφέστιατε, μίμνετε δ' ἄλλους; 340
 σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε, μετὰ πρῶτοισιν ἑόντας
 ἐστάμεν, ἦδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.
 πρῶτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,
 ὅππότε δαῖτα γέρουσιν ἐφοπλίζομεν Ἀχαιοί.
 ἐνθα φίλ', ὀπταλέα κρέα ἔδμεναι, ἦδὲ κύπελλα 345
 οἴνου πινέμεναι μελιηδέος, ὄφρ' ἐθέλητον·
 νῦν δὲ φίλως χ' ὀρόωτε, καὶ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν
 ὑμείων προπάροιθε μαχοίατο νηλεῖ χαλκῶ.

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις
 Ὀδυσσεύς·

Ἄτρεϊδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων! 350
 πῶς δὴ φῆς πολέμοιο μεθιέμεν; — ὅππότε Ἀχαιοὶ
 Τρωσὶν ἐφ' ἵπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὄξυν Ἄρηα,
 ὄψεαι, ἦν ἐθέλησθα, καὶ αἰ κέν τοι τὰ μεμήλη,
 Τηλεμάχοιο φίλον πατέρα προμάχοισι μιγέντα
 Τρώων ἵπποδάμων· σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμῶλια βάζεις. 355

Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
 ὡς γνῶ χωομένοιο· πάλιν δ' ὄγε λάζετο μῦθον·

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
 οὔτε σε νεικείω περιώσιον, οὔτε κελεύω. 360
 οἶδα γὰρ, ὡς τοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν
 ἦπια δήγεα οἶδε· τὰ γὰρ φρονέεις ἅ, τ' ἐγὼ περ.
 ἀλλ' ἴθι, ταῦτα δ' ὀπισθεν ἄρεσσόμεθ', εἴ τι κακὸν νῦν

εἴρηται· τὰ δὲ πάντα θεοὶ μεταμόνια θεῖεν.

- Ὡς εἰπὼν τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους.
 365 εὔρε δὲ Τυδέος υἱόν, ὑπέρθυμον Διομήδεα,
 ἔσταότ' ἐν θ' ἵπποισι καὶ ἄρμασι κολλητοῖσιν·
 παρ δέ οἱ ἐστήκει Σθένελος, Καπανηῖος υἱός.
 καὶ τὸν μὲν νεΐκεσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 370 ὦ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, ἵπποδάμοιο,
 τί πτώσσεις, τί δ' ὀπιπτεύεις πολέμοιο γεφύρας;
 οὐ μὲν Τυδεῖ γ' ὦδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
 ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἐτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
 ὡς φάσαν, οἳ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
 375 ἦντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
 ἦτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
 ξεῖνος ἅμ' ἀντιθέω Πολυνείκει, λαὸν ἀγείρων,
 οἳ ῥα τότε ἔστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης·
 καὶ ῥα μάλα λίσσοντο δόμεν κλειτούς ἐπικούρους.
 380 οἳ δ' ἔθελον δόμεναι, καὶ ἐπήνεον, ὡς ἐκέλευον·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἔτρεψε, παραίσια σήματα φαίνων.
 οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ὤχοντ', ἠδὲ πρὸ ὁδοῦ ἐγένοντο,
 Ἄσωπὸν δ' ἴκοντο βαθύσχοινον, λεχεποῖην·
 ἐνθ' αὐτ' ἀγγελίην ἔπι Τυδῆ στείλαν Ἀχαιοί.
 385 αὐτὰρ ὁ βῆ, πολέας τε κινήσατο Καδμείωνας
 δαιτυμένους κατὰ δῶμα βίης Ἐτεοκληεῖης.
 ἐνθ' οὐδὲ, ξεῖνός περ ἑὼν, ἵππηλάτα Τυδεὺς
 τάρβει, μούνος ἑὼν πολέσιν μετὰ Καδμείοισιν·
 390 ἀλλ' ὄγ' ἀεθλεύειν προκαλίζετο, πάντα δ' ἐνίκα
 ῥηϊδίως· τοίη οἳ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη.
 οἳ δὲ χολωσάμενοι Καδμεῖοι, κέντορες ἵππων,

ἄψ' ἀνερχομένω πυκινὸν λόχον εἶσαν ἄγοντες,
 κούρους πεντήκοντα· δύο δ' ἠγήτορες ἦσαν,
 Μαίων Αἰμονίδης, ἐπιείκελος ἄθανάτοισιν,
 υἱὸς τ' Αὐτοφόνιοι, μενεπτόλεμος Πολυφόντης. 395

Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
 πάντα ἔπεφν', ἓνα δ' οἷον ἴει οἰκόνδε νέεσθαι·
 Μαίον' ἄρα προσέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
 τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
 γείνατο εἶο χέρηρα μάχη, ἀγορῆ δέ τ' ἀμείνω. 400

Ὡς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
 αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.

τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κνδαλίμοιο·

Ἄτρεΐδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν.
 ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι. 405

ἡμεῖς καὶ Θήβης ἔδος εἶλομεν ἑπταπύλοιο,
 παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
 πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῆ·
 κείνοι δὲ σφετέρησιν ἀτασθαλίησιν ὄλοντο.
 τῷ μὴ μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῆ. 410

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδραϊδῶν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
 τέττα, σιωπῆ ἦσο, ἐμῷ δ' ἐπιπέιθεο μύθῳ.

οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
 ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐνκνήμιδας Ἀχαιοὺς.
 τούτῳ μὲν γὰρ κῆδος ἅμ' ἔψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ 415
 Τρῶας δηλώσωσιν, ἔλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·

τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων.
 ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.

Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἄλτο χαμαῖζε·
 δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἀνακτος 420

ὄρνυμένον· ὑπὸ κεν ταλασίφρονά περ δέος εἶλεν.

Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχεῖ κῆμα θαλάσσης
ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος·

πόντω μὲν ταπρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

425 χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
κυρτὸν ἔον κορυφοῦται, ἀποπτίει δ' ἄλός ἄχνην·

ὡς τότε ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
νωλεμέως πόλεμόνδε. κέλευε δὲ αἴσιν ἕκαστος

ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν - οὐδέ κε φαίης

430 τόσσον λαὸν ἐπεσθαι ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδῆν -
σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσιν
τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἰμένοι ἐστιχόωντο.

Τρῶες δ', ὡστ' οἷες πολυπάμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
μυρίαὶ ἐστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκόν

435 ἀζηχῆς μεμακῦναι, ἀκούουσαι ὅπα ἄρνῶν·

ὡς Τρῶων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὄρωρει.

οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,

ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο· πολύνκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.

ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

440 Δεῖμός τ' ἠδὲ Φόβος καὶ Ἔρις, ἄμοτον μεμαυῖα,
Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἐτάρη τε·

ἦτ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει.

ἢ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοῖον ἔμβαλε μέσσω,

445 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.

Οἱ δ' ὅτε δῆ ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἴκοντο,

σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν

χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι

ἔπληντ' ἀλλήλησι, πολὺς δ' ὄρυμαγδὸς ὄρωρει.

ἔθα δ' αἰ

ὀλίγων π

ὡς δ' ὅτ' ὅτ'

ἐς μισθῶν

κροτῶν ἐκ

τῶν δὲ τε π

ὡς τῶν μισθῶν

Πρότος δ'

ἐσθλὸν ἐκ

τόν ὃ ἐβαλ

ἐν δὲ μετὰ

αἰγῆ χυλῶν

ῥῆσε δ', ὡς

τόν δὲ περὶ

Χαλκιδοντι

ἔλα δ' ἐπ'

τεύχεα σφ

νεκρὸν γο

πλευρά, τὰ

ὄντησε ξυ

ὡς τὸν μὲν

ἀργαλέον Τ

ἀλλήλους ἐπ

ἔνθ' ἔβ

ἦθεον θα

ἦθεν κατ

γένετ', ἐπει

τοῦνεῖα μν

θρέπτετα φι

Ilia. I.

ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχολή πέλεν ἀνδρῶν, 450
 ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα.
 ὡς δ' ὅτε χεῖμαρῶοι ποταμοί, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
 ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
 κρονῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης·
 τῶν δέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμῆν· 455
 ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχὴ τε φόβος τε.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἔλεν ἄνδρα κορυστήν,
 ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον·
 τὸν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἵπποδασειῆς,
 ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω 460
 αἰχμῇ χαλκείῃ· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυπεν.
 ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ.
 τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφίρωρ
 Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
 ἔλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων, λελημένος, ὄφρα τάχιστα 465
 τεύχεα συλήσει· μίννῃθ' αἰ γένεθ' ὄρη.
 νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
 πλευρά, τὰ οἱ κύναντι παρ' ἀσπίδος ἐξεφράανθη,
 οὔτησε ξυστῶ χαλκήρεϊ, λύσε δὲ γυῖα.
 ὡς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη 470
 ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δέ, λύκοι ὡς,
 ἀλλήλοισ ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Ἐνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας,
 ἠΐθεον θαλερόν, Σιμοείσιον· ὃν ποτε μήτηρ,
 Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθησιν Σιμόεντος 475
 γείνατ', ἐπεὶ ῥα τοκεῦσιν ἄμ' ἔσπετο μῆλα ἰδέσθαι.
 τοῦνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσιν
 θρέπτρα φίλοισ ἀπέδωκε, μίννῃθάδιος δέ οἱ αἰῶν

- ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
 480 πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στήθος, παρὰ μαζὸν
 δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
 ἦλθεν. ὃ δ' ἐν κονίησι χαμαὶ πέσεν, αἰγείρος ὡς,
 ἢ ῥά τ' ἐν εἰαμενῇ ἔλεος μέγαλοιο πεφύκει,
 λείη, ἀτὰρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασιν·
 485 τὴν μὲν θ' ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ αἰθῶνι σιδήρῳ
 ἐξέταμ', ὄφρα ἵππυ κάμψῃ περικαλλεῖ δίφρῳ·
 ἢ μὲν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
 τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοεῖσιον ἐξενάρηξεν
 Αἴας Διογενής. τοῦ δ' Ἀντιφός αἰολοθύρηξ,
 490 Πριάμίδης, καθ' ὄμιλον ἀκόντισεν ὄξεϊ δουρὶ.
 τοῦ μὲν ἄμαρθ'· ὃ δὲ Δεῦκον, Ὀδυσσεὸς ἐσθλὸν ἑταῖρον,
 βεβλήκει βουβῶνα, νέκνυ ἐτέρωσ' ἐρύοντα·
 ἦριπε δ' ἄμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δὲ οἱ ἔκπεσε χειρός.
 τοῦ δ' Ὀδυσσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
 495 βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἰθῶπι χαλκῷ,
 στήθε δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαιινῷ,
 ἄμφι ἔπαπτήνας. ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
 ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος· ὃ δ' οὐχ ἄλιον βέλος ἦκεν,
 ἀλλ' υἷὸν Πριάμοιο νόθον βάλε, Δημοκόωντα,
 500 ὃς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκείων.
 τὸν ῥ' Ὀδυσσεὺς, ἐτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
 κόρσῃν· ἢ δ' ἐτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν
 αἰχμὴν χαλκείην· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν.
 δούπησεν δὲ πεσῶν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
 505 χώρησαν δ' ὑπὸ τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἴκτωρ·
 Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
 ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω. — Νεμέσῃσε δ' Ἀπόλλων,

Περγάμου ἐκ κικιδῶν, Τρώεσσι δὲ κέκλετ' αὔσας·

Ὅρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρώες, μῆδ' εἴκετε χάρις
 Ἀργείοις· ἐπεὶ οὐ σφι λίθος χροῦς, οὐδὲ σίδηρος, 510
 χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν.
 οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεὺς, Θέτιδος παῖς ἠΰκόμοιο,
 μάρονται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.

Ὡς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
 ᾤσσε Διὸς θυγάτηρ, κνιδίστη Τριτογένεια, 515
 ἐρχομένη καθ' ὄμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.

Ἐνθ' Ἀμαρυγκεῖδην Διώρεα Μοῖρ' ἐπέδησεν.
 χερμαδίῳ γὰρ βλήτο παρὰ σφυρὸν ὀκρῖοντι,
 κνήμην δεξιτερὴν· βάλε δὲ Θρηκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν,
 Πείροος Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει. 520
 ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὄστέα λᾶας ἀναιδῆς
 ἄχρῖς ἀπηλοίησεν· ὃ δ' ὕπτιος ἐν κονίησιν
 κάππεσεν, ἀμφω χεῖρε φίλοις ἐτάροισι πετάσσας,
 θυμὸν ἀποπνεῖων. ὃ δ' ἐπέδραμεν, ὃς ὃ' ἔβαλέν περ,
 Πείροος· οὔτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 525
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυψεν.

Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
 στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός.
 ἀγχίμολον δὲ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄβριμον ἔγχος
 ἐσπάσατο στέρνοιο· ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὄξύ, 530
 τῷ ὄγε γαστέρα τύψε μέσσην, ἐκ δ' αἶνυτο θυμὸν.
 τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἐταῖροι,
 Θρηῖκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
 οἳ ἔ, μέγαν περ ἔοντα καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγανόν,
 ὣσαν ἀπὸ σφείων· ὃ δὲ χασσάμενος πελεμίσθη. 535
 ὣς τῶγ' ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθη,

ἦτοι ὁ μὲν Θρηκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περὶ κτείνοντο καὶ ἄλλοι.

Ἐνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνῆρ ὀνόσαιτο μετελθών,
540 ὅστις ἔτι ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὄξει χαλκῶ
δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δὲ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
χειρὸς ἐλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἡματι κείνῳ
πρηνέες ἐν κονίησι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.